

Даниял кітабы — Сексен екінші бөлім

Пайғамбарлық жұмбақты ашу: Даниял 11-тараудың тарихын және Адвентизмдегі күнделіктің маңызын түсіну

Jeff Pippenger

2024-02-15

1863 жылдан 1989 жылғы ақырзаман уақытына дейінгі тарихты, Адвентизмнің төрт ұрпағын бейнелейтін Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы төрт жиіркеніштің аясында қарастырып шыққаннан кейін, біз назарымызды 1989 жылы ашылған білімнің артуына аударамыз. Сол білімнің артуы Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятына қатысты болды. 1989 жылы біздің сенбілік зерттеу жөніндегі шағын тобымыз Киелі кітап пайғамбарлығының реформалық желілерін ашты; Future for America оларға жиі сілтеме жасайды, әрі сол желілер әрбір реформалық желідегі оқиғалар ретін белгілейді, ал бұл өз кезегінде пайғамбарлықты зерттеушіге «жол үстіне жол» дейтін кейінгі жаңбыр әдіснамасының қолданылуын жүзеге асыруға мүмкіндік береді.

Бірнеше жылдың ішінде (1992) мен Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятына арналған мақала жазып шықтым. Бұл мақала өз қанағатым үшін жазылды, өйткені менде бұл зерттеуді көпшілікке таратуға не мүмкіндік, не ниет болған жоқ. 1994 жылға қарай бұл мақала адвентистік өзін-өзі қамтамасыз ететін қызметтердің біріне жетті, ал 1995 жылы сол қызмет шығаратын ай сайынғы журналда Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятына арналған он бір мақаладан тұратын топтама жарық көрді. Пайғамбарлық Рухтың жазбаларында Даниял кітабының он бірінші тарауына қатысты нақты сілтемелер аз ғана, ал солардың ішіндегі ең маңыздысы мен осы аяттарға қатысты ұсынған қолданудың дұрыстығын негіздейтін басты дәлелге айналды.

«Бізде жоғалтатын уақыт жоқ. Алдымызда ауыр да аласапыран кезеңдер тұр. Дүниені соғыс рухы дүр сілкіндіріп отыр. Жақында пайғамбарлықтарда айтылған қайғы-қасірет көріністері жүзеге асады. Даниялдың он бірінші тарауындағы пайғамбарлық өзінің толық орындалуына таяп қалды. Осы пайғамбарлықтың орындалуы ретінде болған тарихтың көп бөлігі қайталанатын болады. Отызыншы аятта “қайғыға түсетін” бір күш туралы айтылған, [Daniel 11:30–36 quoted.]

«Осы сөздерде сипатталғанға ұқсас көріністер жүзеге асады». Manuscript Releases, number 13, 394.

Уайт ханым 1798 жылдың «ақырзаман уақыты» екендігін анық айтады.

«Бірақ ақыр заманда, — дейді пайғамбар, — “көпшілік олай-бұлай жүгіріп, білім артады”» (Даниял 12:4).... 1798 жылдан бері Даниял кітабының мөрі ашылды, пайғамбарлықтар туралы білім артты, және көпшілік таяу қалған сот туралы салтанатты хабарды жариялады». Ұлы тартыс, 356.

Даниялдың он бірінші тарауының қыркыншы аяты: «Ал ақырзаман уақытында», — деп басталады.

Ақыр заман кезінде оңтүстіктің патшасы оған қарсы түрткі салады; ал солтүстіктің патшасы арбалармен, салт аттылармен және көптеген кемелермен оған құйын сияқты лап қояды; ол елдерге басып кіріп, оларды тасқын судай жайлап өтіп кетеді. Даниял 11:40.

Пайғамбарлық Рухының тікелей мақұлдауынсыз-ақ, қыркыншы аят 1798 жылы басталған оқиғалар тізбегінің басталуын белгілейтіні айқын. Бұл оқиғалар адамзатқа берілген сынақ мерзімінің жабылуына алып келеді, өйткені Даниял кітабының он екінші тарауының бірінші аятында: «Сол уақытта Михаил тұрады», — делінген; ал Уайт ханым Михаил тұрған кезде адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылатынын анық көрсетеді.

«Сол уақытта сенің халқыңның балалары үшін араша түсетін ұлы әмірші Михаил көтеріледі; және сол уақытта халық пайда болғаннан бері ешқашан болмаған сондай ауыр қайғы-қасірет уақыты болады; бірақ сол уақытта кітабында жазылғандардың әрқайсысы — сенің халқың — құтқарылады». Даниял 12:1.

«Үшінші періштенің хабары аяқталған кезде, жердің айыпты тұрғындары үшін рақым енді жалынбайды. Құдай халқы өз жұмысының соңына жетті. Олар “кейінгі жаңбырды”, “Иеміздің алдынан келетін сергітуді” қабылдады, әрі өздерінің алдындағы сын сағатына әзірленді. Періштелер көкте ары-бері асығыс жүр. Жерден оралған бір періште өз жұмысының біткенін хабарлайды; ақырғы сынақ дүниеге келтірілді, ал Құдайдың өсиеттеріне адалдығын дәлелдегендердің бәрі “тірі Құдайдың мөрі” алды. Сонда Иса жоғарыдағы киелі орында Өзінің шапағат етуін тоқтатады. Ол қолдарын көтеріп, зор дауыспен: “Бітті”, — дейді; әрі Ол осы салтанатты мәлімдемені жасағанда, бүкіл періштелер жасағы тәждерін шешеді: “Әділетсіз әділетсіздігін тағы істей берсін; арам арамдығын тағы жалғастыра берсін; әділ әділдігін тағы істей берсін; қасиетті қасиеттілігін тағы сақтай берсін”. Аян 22:11. Әрбір істің тағдыры өмір не өлім үшін шешіліп қойды». Ұлы күрес, 613.

Даниялдың он бірінші тарауының қыркыншы аяты 1798 жылы басталады, ал қырық бесінші аятта солтүстіктің патшасы (папалық) оған көмек беретін ешкімсіз өз ақырына жеткен кезде, адамзатқа берілген сынақ мерзімі аяқталады, өйткені келесі аятта: «Сол уақытта», — деп айтылған; осылайша алдыңғы аятта бейнеленген «уақыт», яғни Даниялдың он бірінші тарауының қырық бесінші аяты, айқындалады. Солтүстіктің патшасы (папалық) адамзаттың сынақ мерзімі аяқталған шақта өз ақырына жетеді.

Сондықтан Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятының тарихы 1798 жылы басталып, адамзаттың сынақ мерзімі аяқталған сәтте тәмам болатын оқиғалар тізбегін айқындайды. Уайт әпке тірі кезінде 1798 жыл, анық, оның өткен тарихында қалған еді. Ол «Даниялдың он бірінші тарауындағы пайғамбарлық өз толық орындалуына дерлік жетті» деп мәлімдегенде, ол тек 1798 жылдан кейін болып, Михаил орнынан тұрғанға дейінгі тарихқа ғана сілтеме жасай алады. Содан кейін ол нақты түрде «осы пайғамбарлықтың

орындалуы ретінде жүзеге асқан тарихтың көп бөлігі қайталанады» деп айтады; осылайша пайғамбарлықты зерттеушіге «өз толық орындалуына дерлік жеткен» Даниял он бірдегі ақырғы тарихтың Даниял кітабының он бірінші тарауында баяндалған тарихтың өзге бөліктерінде алдын ала бейнеленгенін нұсқайды.

Ол ең маңызды пайғамбарлық кілтті атап көрсеткеннен кейін, отызыншыдан отыз алтыншыға дейінгі аяттарды келтіреді де: «Осы сөздерде сипатталғандарға ұқсас көріністер жүзеге асады»,— деп мәлімдейді. Рухтан берілген аян Даниялдың он бірінші тарауының соңғы орындалуын түсінгісі келген пайғамбарлықты зерттеушілерге бір кілт ұсынды. Ол кілт мынау еді: Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аятының тарихы отызыншыдан отыз алтыншы аяттарға дейін бейнеленген тарихқа параллель болатын. Осы ашылымнан туындайтын нұр мол, алайда бұл жерде ескерілуге тиісі — Даниялдың он бірінші тарауының отыз бірінші аятында «күнделікті» алынып тасталатыны.

Адамзатқа берілген сынақ мерзімінің аяқталуына алып баратын оқиғалар тізбегін бейнелейтін тарихты дұрыс түсіну үшін, пайғамбарлықты зерттеуші «күнделіктінің» дұрыс мағынасын білуі тиіс. Егер отыз бірінші аят Мәсіхтің киелі үйдегі қызметінің алып тасталуын білдірсе, немесе пұтқа табынушылықтың жойылуын білдірсе, онда мына сөздерді жазғанда Уайт ханым айтқан параллель тарихты дұрыс түсінгіңіз келсе, мұны дұрыс түсіну мүлде қажет: «Осы сөздерде сипатталғандарға ұқсас көріністер жүзеге асады.»

Әрине, Лаодикеялық Адвентизм Даниял кітабының он бірінші тарауындағы қырқыншы аяттың орындалуын 1989 жылғы Кеңес Одағының күйреуін айқындайтын оқиға ретінде танымады, бірақ бұл аят дәл сол оқиғаларды көрсетеді. 1989 жылы қырқыншы аяттың орындалуымен келген білімнің пайғамбарлық артуын дұрыс түсінгісі келгендер үшін «күнделіктінің» дұрыс түсінігі сол кезде қазіргі ақиқатқа айналды. Жиырмасыншы ғасырдың алғашқы кезеңінде бұл дұрыс түсінік маңызды болды, өйткені ол Жаратқан Ие Уильям Миллер арқылы орнықтырған іргелі ақиқаттардың ажырамас бөлігі еді.

Алайда жиырмасыншы ғасырдың алғашқы он бес жылы ішінде «күнделіктіні» Мәсіхтің киелі үйдегі қызметін білдіреді деп мәлімдейтін шайтандық протестанттық көзқарас азшылық ұстаным болды, сондықтан «күнделікті» пұтқа табынушылықтың нышаны екендігі туралы ақиқатқа байланысты даудың тіпті басталуына жол беруге де тұрмайтын. Міне, сондықтан сендер Лаодикиялық тарихи ревизионистерден «күнделікті» тақырыбы «сынақ сұрағына айналдырылмауға тиіс» екенін немесе «“күнделікті” тақырыбы қоздырылмауға тиіс» екенін естисіңдер. Бұл нақты талқылауда ревизионистердің сауатсыздарды жетектеген кезде үнемі айтып кетпейтіні — шабыттың осы тақырыпқа әрдайым қойған шектеуі. Келесі үзінді ақсақал Хаскеллге арналған.

Аға Хаскелл XX ғасырдың алғашқы және екінші онжылдығында Прескотт пен Дэниелстің шабуылдарына қарсы «күнделікті» туралы дұрыс түсінікті қорғауға басшылық етіп жүрді. Мұқият назар аударыңыздар, өйткені Уайт әпке ешқашан Хаскеллдің «күнделікті» туралы түсінігінің қате екенін айтпайды; ол тек оған бұл дүрлігуді жалғастыруға жол бермеуді нұсқайды, себебі Жаратқан Ие ақиқаттың жауларына (Прескотт пен Дэниелске) өздерінің

жалған ілімін ілгерілетуді жалғастыра беруі үшін үздіксіз мінбер бергісі келмеді. Бұл үзіндіде Хаскелл «кесте» үшін әшкереленеді, ал мұнда айтылып отырған кесте — 1843 жылғы кесте. Хаскелл сол дауда куәлік ретінде 1843 жылғы кестені қайта бастырып шығарған еді. Бірақ ол оны жай ғана қайта шығарған жоқ, кестенің төменгі жағына Уайт әпкенің: «1843 жылғы кесте Жаратқан Иенің қолымен бағытталған және өзгертілмеуге тиіс», — деген сөздері бар үзіндіні де енгізді. Үзіндіні оқыған кезде, оның «осы уақытта» деген сөздерді неше рет айтатынын санап шығыңыздар.

«Маған сендерге былай деу тапсырылды: қазір Review беттерінде ақыл-ойды тұрақсыздандыруға бейім болатын ешқандай даулы мәселелер көтерілмесін.... Бізге қазір қажетсіз дау-дамайға араласатын уақыт жоқ, қайта жүрек пен өмірдің шынайы өзгеруі үшін Жаратқан Иені іздеудің қажеттілігін шын ықыласпен ой елегінен өткізуіміз керек. Жан мен ақыл-ойдың қасиеттелуін қамтамасыз ету үшін табанды күш-жігер жұмсалуға тиіс.»

«Маған біздің біртұтас майданды сақтап қалуымыздың қажеттілігіне қатысты ескертулер берілді. Бұл — осы уақытта біз үшін маңызды мәселе. Жеке-жеке алғанда, бізге барынша сақтықпен әрекет ету қажет.»

«Мен ақсақал Прескоттқа хат жазып, оған біздің өткен тәжірибеміздегі кемшіліктерді көрсеткендей болып көрінетін тақырыптарды Review бетінде көтермеу үшін айрықша сақ болуы керектігін айттым. Мен оған, өзі қателік жіберілген деп санайтын бұл мәселенің өмірлік маңызды мәселе емес екенін, әрі егер оған қазір баса мән берілсе, жауларымыз мұны өз пайдасына жаратып, болмашы нәрседен таудай мәселе жасайтынын айттым.

«Мен саған да айтамын: бұл мәселе [ДАНИЕЛ 8-ДЕГІ “КҮНДЕЛІКТІНІҢ” ТҰЛҒАСЫ] осы уақытта қозғалмауы тиіс. Жоқ, бауырым, біздің тәжірибеміздегі осы дағдарысты кезеңде сен қайта бастырып шығарған сол кесте таратылмауы керек деп санаймын. Сен бұл істе қателік жібердің. Шайтан шатасу туғызатын мәселелерді өршіту үшін табандылықпен әрекет етіп жатыр. Біздің уағызшыларымыздың осы сұрақ бойынша тартысқа түскенін көруге қатты қуанатын адамдар бар, әрі олар мұны қатты пайдаланып кетер еді.»

«Маған бұл мәселенің қай жағынан не айтылуы мүмкін екеніне қатысты, дәл осы уақытта үнсіздік — шешендік екені туралы нұсқау берілді. Шайтан біздің жетекші қызметшілеріміздің арасына іріткі салуға мүмкіндік іздеп отыр. Барлығыңыз жиналып, осы мәселеге қатысты өзара келісімге келгенше, кестені жариялау қателік болды. Талқылау туғызуға және түрлі пікірлердің алға шығуына міндетті түрде себеп болатын тақырыпты алдыңғы қатарға шығаруда сіздер даналықпен әрекет етпедіңіздер, өйткені әрбір жайт бұрмаланып, тек іске зиян келтіретін мағынаға ие етілетін болады. Жалған куәлік беруге дайын екендіктерінің айғағын көрсеткендердің жалған мәлімдемелеріне тойтарыс беру үшін де бізде атқарар іс жеткілікті». Manuscript Releases, 9-том, 106, 107.

Алдыңғы мақалада біз Эллен Уайттың үкім сағаты туралы дауысты жариялағандардың «күнделіктінің» дұрыс түсінігіне ие болғанын, ал Прескотт пен Дэниелстің «күнделікті»

Мәсіхтің киелі үйдегі қызметін білдіреді деген көзқарасы Шайтаннан шыққанын айтқанын анықтадық. Ол Хаскеллді даудың жалғасуына жол бергені үшін әшкереледі, бірақ «күнделіктінің» нені білдіретіні туралы ақиқатқа қатысты оның ұстанымы үшін емес. Сол кезде көпшілік әлі де «күнделіктіге» қатысты пионерлік түсінікті ұстанып келген еді, әрі бұдан да маңыздысы, Даниял он бірінші тараудағы, 1989 жылы «ақырзаман уақытында» мөрі ашылуы тиіс болған аятқа дейін әлі ондаған жылдар бар еді. Сол кезде (1989 жылы) «күнделіктіге» қатысты дұрыс көзқарастың маңызы қажет болатын еді. Ревизионистер Эллен Уайттың дәл сол белгілі бір кезеңмен шектелген ескертпелерін өздерінің мысалдар ертегілері табағынан үнемі алып тастайды. Келесі үзіндідегі уақытқа қатысты шектеулерді санаңыз.

«Даниял 8-тараудағы “күнделікті” сөзінің мағынасына қатысты өз көзқарастарын табандылықпен ілгерілетуде белсенді болған Батлер, Лафборо, Хаскелл, Смит, Гилберт, Даниелс, Прескотт бауырластарға және сондай-ақ басқалардың бәріне айтар сөздерім бар. Мұны сынақ мәселесіне айналдыруға болмайды, ал оған осылай қараудың салдарынан туған дүрлігу аса өкінішті болды. Соның нәтижесінде шатасу пайда болды, әрі кейбір бауырластарымыздың ойы Жаратқан Ие осы уақытта қалаларымызда атқарылуға тиіс деп нұсқаған іске берілуге тиісті байыпты назардан ауып кетті. Бұл біздің ісіміздің ұлы жауына ұнамды болды.»

«Маған берілген нұр — осы мәселе төңірегіндегі толқуды күшейтетін ешнәрсе жасалмауы керектігі. Ол біздің уағыздарымызға енгізіліп, аса зор маңызы бар мәселе ретінде қайта-қайта сөз етілмесін. Біздің алдымызда ұлы іс тұр, әрі атқарылуға тиіс ең маңызды істен айрылып қаларлық бір сағатымыз да жоқ. Қоғам алдындағы қызметімізді өзімізге айқын нұр берілген ақиқаттың маңызды тармақтарын ұсынумен шектейік.

«Мен сіздердің назарларыңызды Жохан 17-тарауда жазылған Мәсіхтің соңғы дұғасына аударғым келеді. Біз айта алатын тақырыптар көп,—қасиетті, сынайтын ақиқаттар, өздерінің қарапайымдылығымен әсем. Осыларға сіздер барынша шынайы ықыласпен тоқтала аласыздар. Бірақ осы уақытта «күнделікті» немесе бауырластар арасында дау-дамай туғызатын қандай да бір өзге тақырып қозғала көрмесін; өйткені бұл Жаратқан Иенің дәл қазір бауырластарымыздың ой-санасын шоғырландырғанын қалайтын іске кідіріс келтіріп, кедергі жасайды. Пікір айырмашылығының айқын екенін ашып көрсететін мәселелерді қоздырмайық, қайта Құдай заңының міндеттеуші талаптарына қатысты қасиетті ақиқаттарды Сөзден алып жеткізейік.»

«Біздің қызметшілеріміз ақиқатты барынша қолайлы түрде ұсынуға ұмтылуға тиіс. Мүмкін болғанша, бәрі бірдей сөз айтсын. Уағыздар қарапайым болып, оңай түсінуге болатын өмірлік маңызды тақырыптарды қамтысын. Біздің барлық қызметшілеріміз өздерін кішірейтудің қажеттігін көрген кезде, сонда Жаратқан Ие олармен бірге әрекет ете алады. Енді біз Құдайдың періштелері бізбен ынтымақтаса әрекет етіп, еңбек етіп жүрген адамдарымыздың ой-санасына қасиетті әсер қалдыруы үшін, қайтадан рухани өзгеруге мұқтажбыз.»

«Біз Мәсіхке ұқсас бірліктің байланыстарында өзара тұтасып бірігуіміз керек; сонда біздің еңбектеріміз зая кетпейді. Арқанды біркелкі тартыңдар, және араларыңа ешқандай тартыстар енгізілмесін. Ақиқаттың біріктіруші күшін паш етіңдер, сонда бұл адам санасына қуатты әсер етеді. Бірлікте күш бар.

«Бұл елеусіз айырмашылықтарды алға шығаратын уақыт емес. Егер Ұстазбен берік, тірі байланысы жоқ кейбіреулер өздерінің мәсіхшілік тәжірибесінің әлсіздігін дүниеге паш етсе, бізді мұқият бақылап жүрген ақиқаттың жаулары соны барынша пайдаланып қалады да, біздің ісімізге кедергі келтіріледі. Әркім момындықты дамытуға тырыссын және жүрегі момын әрі кішіпейіл болған Одан тағылым алсын.

«Күнделікті» тақырыбы осы тәрізді қозғалыстарды туғызбауы тиіс еді. Бұл мәселенің екі жағын да ұстанған адамдардың оны қарастыру тәсілінің салдарынан дау-дамай туындап, соның нәтижесінде шатасу пайда болды.

Ларри Смит бауырлас өз бауырларын және олардың сенімін айыптауды қамтитын бір трактатты жариялау арқылы істеген әрекет Құдай тарапынан мақұлданған жоқ. Ал ақсақал Прескоттқа айтарым: Жаратқан Ие бұл мәселеге қатысты сенің мойнына жүк артқан жоқ.

Біздің жетекші бауырластарымыздың арасында осы мәселе жөнінде пікір айырмашылығы бар екенін біле тұра, ақсақал Дэниелстің кейбір жерлерде істелгеніндей, бұл мәселені алға шығарып, бірінші кезекке қоюға тырысқаны туралы естігенімде, жүрегім ауырды.

«Бауырластарымыздың кейбірі даналықтың басшылығына ермеді және “күнделікті” сөзінің түсіндірмесіне қатысты өз көзқарастарын қорғаудағы күш-жігерлерінің нәтижелері жөнінде себеп пен салдарды айқын түрде таразылай алмады. Осы мәселеге қатысты пікір айырмашылығының қазіргі жай-күйі сақталып тұрған кезде, ол алға шығарылмасын. Барлық тартыс тоқтатылсын. Мұндай уақытта үнсіздік — шешендік.

«Осы уақытта Құдай қызметшілерінің міндеті — қалаларда Сөзді уағыздау. Мәсіх жандарды құтқару үшін келді, ал біз, Оның рақымының үлестірушілері ретінде, ұлы қалалардың тұрғындарына Оның құтқарушы ақиқаты туралы білімді жеткізуге тиіспіз». Pamphlets, number 20, 11, 12.

Ол меңзеген Ларри Смит бауырлас бұл жағдайға айрықша қатты ашуланды, өйткені Прескотт пен Дэниэлс оның әкесінің «Daniel and the Revelation» атты кітабын «күнделіктіге» қатысты жазғанын өзгерту үшін қайта жазып шықпақ болды. Смит бауырлас ақиқатты да, сондай-ақ өз әкесін де қорғап тұрды. Ол даулы мәселені қайта-қайта «осы уақытта» деген сөздермен шектеп көрсетеді, ал соңына таман: «Осы тақырыпқа қатысты пікір айырмашылығының қазіргі жай-күйі сақталып тұрған шақта, ол алға шығарылмасын»,— деп мәлімдейді. Бүгінде «күнделікті» туралы оқытатын Адвентизмнің барлық университеттері шайтандық көзқарасты үйретеді. Бүгінгі жағдайдың сол кездегі жағдаймен бірдей еместігі айдан анық.

Адвентизмнің екінші ұрпағы 1888 жылғы бүліктен басталып, басшылық арасында спиритизм орнықты. Сол жағдай бұдан да зор спиритистік алданулардың ілгерілеуіне жол ашты; олар жауапты орындардағы адамдардың әрқайсысы жеке өзі ақиқат деп санаған нәрсені ілгерілетуге бел байлауына байланысты жатсыну мен бөлінушілік ахуалын туғызуға тиіс еді. Даниэллс, Прескотт және Келлогг секілді адамдар Езекиел жетпіс ақсақалдың, «Исраил үйінің көнелерінің», «қараңғыда, әркім өз қиялдарының бөлмелерінде» не істейтінін бейнелеген тарихтың нышандарына айналды; өйткені олар: «Жаратқан Ие бізді көрмейді»,— дейді.

Сол ұрпақта 1888 жылғы хабардың екі жаршысы да, ғибадатхананың қабырғаларына да, өз ақыл-ойларының қабырғаларына да пұттардың бейнесін салған Езекиелдің жетпіс ақсақалын жайлаған даулардың, шатасудың және спиритизмнің ішінде адасып кетті. Денсаулық сақтау ісі Келлоггтың спиритизміне байланысты алынып тасталды, соған қарамастан Лаодикеялық адвентизмнің ревизионистері оқымағандарды сол ұрпақтың бейберекеттігінен қандай да бір жеңіс шықты деп сендіруге бастайды. Билер дәуірінде де параллель тарих болған, онда Билер кітабы тарихының қорытындысы осы кезеңге дәл сәйкес келеді, өйткені Билер кітабының соңғы аяты былай дейді:

Сол күндері Исраилде патша жоқ еді: әркім өз көзіне дұрыс көрінгенін істейтін. Билер 21:25.

Осы мақалалар арқылы біз Билер кітабының тарихы Адвентизмнің екінші ұрпағының тарихына неге сәйкес келетінін көрсетеміз; алайда Лаодикеялық Адвентизм тарихын қарастырғанда, оңай қолжетімді тарихтың тарихи ревизионизммен айналысатындар тарапынан ұсынылғанын ескеру керек. Уайт ханым, шын мәнінде, өзі «көктен қуылып шығарылған періштелердің» жетегінде жүр деп айтқан аз ғана ер адамдарға өздерінің қате идеяларын ілгерілету үшін жария мінбер берілуін қаламағандықтан, сол тарих кезеңінде «күнделікті» туралы мәселенің қоздырылғанын, әрине, қаламады. Бірақ Уайт ханым қателікті сақтап қалуға болады деген ойды қандай да бір түрде қолдады деп пайымдау — оның сенген нәрсесінің дәл қарама-қарсысы.

«Бауырластар, Мәсіхтің елшісі ретінде мен сендерді ақиқатты санадан бұрып әкетуге бейім осы жанама мәселелерден сақ болуға ескертемін. Жалған ілім ешқашан зиянсыз болмайды. Ол ешқашан қасиеттемейді, қайта әрдайым абыржу мен алауыздық әкеледі. Ол әрқашан қауіпті. Дұшпан дұға арқылы әбден бекітілмеген және Киелі кітап ақиқатына орнықпаған саналарға зор билік жүргізеді». *Testimonies, volume 5, 292.*

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Бізде жоғалтатын уақыт жоқ. Алдымызда ауыр-азапты кезеңдер тұр. Дүние соғыс рухымен дүрлігіп отыр. Жақында пайғамбарлықтарда айтылған қасірет көріністері жүзеге асады. Даниялдың он бірінші тарауындағы пайғамбарлық өзінің толық орындалуына дерлік жетті. Осы пайғамбарлықтың орындалуы ретінде болған тарихтың көп бөлігі қайтадан қайталанады. Отызыншы аятта былай делінген бір күш туралы айтылады: “Ол қайғырып, кері қайтады да, қасиетті келісімге қарсы қаһарланады; солай

істейді, тіпті кері қайтып, қасиетті келісімді тәрк еткендермен тіл табысады. Әскерлер оның жағында тұрады, және олар киелі орынды, бекіністі арамдайды, күнделікті құрбандықты жояды, әрі қаңыратып тастайтын жиіркеніштілікті орнатады. Келісімге қарсы зұлымдық жасайтындарды ол жағымпаздықпен аздырады; бірақ өз Құдайын білетін халық берік болып, ерлік істер жасайды. Халық ішіндегі даналар көпшілікті үйретеді; дегенмен олар ұзақ күндер бойы семсерден, жалыннан, тұтқындықтан және талаудан құлайды. Олар құлаған кезде, оларға азғана жәрдем беріледі; бірақ көп адамдар оларға жағымпаздықпен қосылады. Даналардың кейбірі оларды сынау, тазарту және ағарту үшін, ақыр заманға дейін құлайды; өйткені бұл әлі де белгіленген уақытқа арналған. Патша өз еркіне қарай әрекет етеді; ол өзін әрбір тәңірден жоғары көтеріп, ұлықтайды, тәңірлердің Құдайына қарсы таңғаларлық сөздер айтады және қаһардың мерзімі біткенше табысты болады; өйткені белгіленген нәрсе орындалады”. Даниял 11:30–36.»

«Осы сөздерде суреттелгенге ұқсас көріністер орын алады. Біз Құдайдан қорқу сезімі жоқ адамдардың санасын Шайтанның тез арада өз билігіне алып бара жатқанының дәлелдерін көріп отырмыз. Барлығы осы кітаптың пайғамбарлықтарын оқып, түсінсін, өйткені біз қазір айтылған қайғы-қасірет заманына кіріп келеміз:»

““Сол уақытта халқыңның ұлдары үшін тұрған ұлы әмірші Михаил көтеріледі; және сондай бір таршылық уақыты болады, қандайы ұлт пайда болғаннан сол уақытқа дейін ешқашан болмаған. Сол уақытта халқың құтқарылады, кітапта жазулы деп табылған әркім. Жер топырағында ұйықтап жатқандардың көбісі оянады: біреулері мәңгілік өмірге, ал біреулері масқара мен мәңгілік жеккөрінішке. Ал даналар аспан кеңдігінің жарқырауындай жарқырайды; әрі көптерді әділдікке бұрғандар мәңгі-бақи жұлдыздардай болады. Ал сен, уа, Даниял, осы сөздерді жауып қой да, кітапты ақырзаман уақытына дейін мөрлеп қой: көп адам ары-бері жүгірер, және білім артар.” Даниял 12:1–4.” Manuscript Releases, number 13, 394.